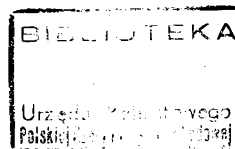

10 września 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

H63k 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10357.

Kl. ~~77~~ 18.

77 h 1/02

Hannah Mary Smith
(City of Miami, Stany Zjednoczone Ameryki).

Urządzenie do psich wyścigów.

Zgłoszono 26 stycznia 1928 r.

Udzielono 27 kwietnia 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do wyścigów psich, w którym odpowiednia przynęta posuwa się po torze wyścigowym, a psy gonią ją, jak gdyby gnały żywe zwierzę.

Jeden z przedmiotów wynalazku stanowi tor wyścigowy, posiadający z jednej strony ukryte szyny, po których posuwać się może wózek elektryczny.

Wynalazek dotyczy również wózka napędzanego prądem elektrycznym w ten sposób, aby szybkość ruchu jego można było regulować z odległości.

Na rysunkach przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia plan toru wyścigowego

zaopatrzonego w urządzenie według wynalazku, fig. 2 przedstawia w widoku zgóry wózek elektryczny, biegnący po wspomnianym torze, fig. 3 — widok boczny tegoż, fig. 4 — widok ramienia oraz podstawki przynęty, wreszcie fig. 5 — widok boczny koła, niosącego przynętę, oraz widok podstawy do niej.

Owalny tor wyścigowy 1 posiada ogrodzenia 2 i 3. Po jednej stronie — właściwie po stronie zewnętrznej — znajduje się tor dwuszynowy 4, ukryty wraz z biegnącym po nim wózkiem od wzroku psów oraz widzów osłoną 5.

W miejscu 6 ustawia się zwykle trybunę sędziów, naprzeciwko zaś, w miejscu

7, można ustawić trybunę dla publiczności. W miejscu dogodnym, np. 8, ustawiona jest wieża, z której dozorca reguluje prąd elektryczny, przeznaczony do napędu wózka elektrycznego 9. W odpowiednich miejscach 10, 10 zbudowane są klatki, przeznaczone do trzymania psów przed początkiem biegu oraz do jednoczesnego ich wypuszczania w chwili startu.

Wózek 9 jest zazwyczaj zbudowany z żelaznych beleczek korytkowych 11, 12, 13, 14, spojonych albo zmocowanych śrubami lub nitami, tworząc prostokątną ramę. Do usztywnienia wózka służą poprzecznice 15, 16 i 17 między belkami podłużnymi. W pobliżu końca tylnego ramy mieszczą się łożyska 18 i 19, w których obraca się oś 20 z przymocowanymi do niej na stałe kołami 21, 22, zaopatrzonymi w odpowiednie obrzeża; w podanej konstrukcji koła te są kołami napędzonymi. W pobliżu końca przedniego ramy znajduje się belka poprzeczna 23, umocowana obrotowo pośrodku za pomocą sworznia, lub śruby 24, przechodzącej również i przez środek belki poprzecznej 15. Belka poprzeczna 23 posiada na końcach odpowiednie prowadnice 25, 26, 27 i 28, przymocowane do górnej jej części i wznoszące się początkowo do góry, następnie zaś obejmujące zgóry krawędzie górne belek podłużnych 11 i 12, dzięki czemu belka poprzeczna 23 zachowuje położenie poziome podczas opisanego poniżej działania urządzenia.

W łożyskach 30 i 31, przymocowanych do końców belki poprzecznej 23, obraca się oś 29 z osadzonymi na stałe na niej kołami 32 i 33 z odpowiednimi obrzeżami. Sprężyny 34 i 35 przymocowane są jednym końcem do belki poprzecznej 23 po obu stronach sworznia, drugim zaś — do belki poprzecznej 16. Silnik elektryczny 36, osadzony w opisaną powyżej ramę, porusza wózek prądem, dostarczany przez trzecią szynę 37 z odpowiedniego źródła prądu. Na wale silnika zamocowane jest

koło zębate 38, na osi tylnej koło zębate 39, a na czopie, zmocowanym z ramą, może się obracać pośrednie koło zębate 40. Dzięki temu, silnik elektryczny, obracając się pod działaniem prądu elektrycznego, obraca koło zębate 38, następnie zaś, za pośrednictwem ząbionego z niem koła pośredniego 40 — koło 39 i związaną z niem tylną oś wraz z jej kołami, pędząc wózek po szynach.

W części tylnej wózka mieści się bateria akumulatorów 41 typu np. zwykłego. Jeden z zacisków baterji połączony jest przewodem 42 z jedną końcówką uzwojenia magnesu silnika, drugi zaś za pośrednictwem wyłącznika 43 oraz przewodu 44 z drugą końcówką tegoż uzwojenia. W ten sposób magnesnica otrzymuje prąd osobno, niezależnie od prądu, zasilającego twornik przy pomocy trzeciej szyny. Pozwala to, przy zastosowaniu do magnesów pola stałego i za pomocą wzmacniania lub osłabiania prądu w tworniku lub też odwracania kierunku jego, regulować szybkość i kierunek ruchu wózka. Do wózka jest przymocowane ramię boczne 45, najkorzystniej przegubowo, aby podczas ruchu wózka mogło ono podnosić się i opadać. Korzystnym jest osadzenie na końcu ramienia 45 koła 46, spoczywającego na gruncie toru wyścigowego lub toczącego się po tym torze podczas ruchu wózka, dzięki czemu koniec zewnętrzny ramienia 45 zyskuje oporę. Nad kołem tem umocowany jest wypchany królik lub inna przynęta dla psów. Gdy przeto wózek elektryczny toczy się po szynach, środkiem toru wyścigowego biegnie jednocześnie umocowana na ramieniu przynęta, przyczem psy, po wypuszczeniu, gonią ją dookoła toru. Aby wózek mógł objeżdżać dookoła, dźwigając wysunięte na tor wyścigowy ramię, osłona 5 posiada od strony toru tego otwór, przez który ramię 45 wystaje na zewnątrz. Dach oraz okap osłony podtrzymują wiązania od strony zewnętrznej to-

ru. Do wprowadzania prądu z trzeciej szyny do silnika służy zwykła łyżwa stosowana do napędu wozów elektrycznych, przyczem jedna ze szczotek twornika jest uziemiona jak zwykle przez ramę, prąd zaś odpływa zpowrotem do wieży dozorczy przez szyny, jak zazwyczaj w urządzeniach o trzeciej szynie.

Jak widać z powyższego, wózek elektryczny może dzięki opisanemu urządzeniu jeździć po swym torze z szybkością potrzebną, aby przynęta biegła, poprzedzając goniące za nią psy, które po wypuszczeniu z klatek u startu pędzą dookoła toru.

Budowa wózka, zaopatrzonego w sprężyny do regulowania położenia osadzonej obrotowo osi przedniej, ułatwia ruch po torze, usuwając niebezpieczeństwo wykołajenia się jego na ostrych zakrętach lub krzywiznach, jak to się zdarza z wózkami typu zwykłego, w których obie osi wózka są stale równoległe do siebie. Napięcie obydwóch sprężyn utrzymuje oś przednią w położeniu równoległym do osi tylnej, gdy wózek biegnie po linii prostej. Gdy natomiast wózek wchodzi na łuk, ciśnienie szyny zewnętrznej na obrzeże koła przedniego, po stronie zewnętrznej krzywizny, zmusza oś przednią do obrócenia się w kierunku środka łuku, przyczem ciśnienie szyny musi pokonać opór sprężyny po stronie zewnętrznej. Środki te zapewniają samoczynne nastawianie się kół stosownie do warunków ruchu oraz usuwają obawę wykołajenia. Zastosowano tu wprawdzie sprężyny spiralne, z równym jednak skutkiem można oczywiście użyć sprężyn płaskich lub innych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wyścigów psich, znamienne tem, że przyrząd, dźwigający przynętę, składa się z wózka elektrycznego, toczącego się po szynach, przylegających do toru wyścigowego i ukrytych obudową, zaopatrzoną po jednej stronie w otwór, w którym ślizga się ramię, umocowane na wózku i dźwigające na końcu przynętę.

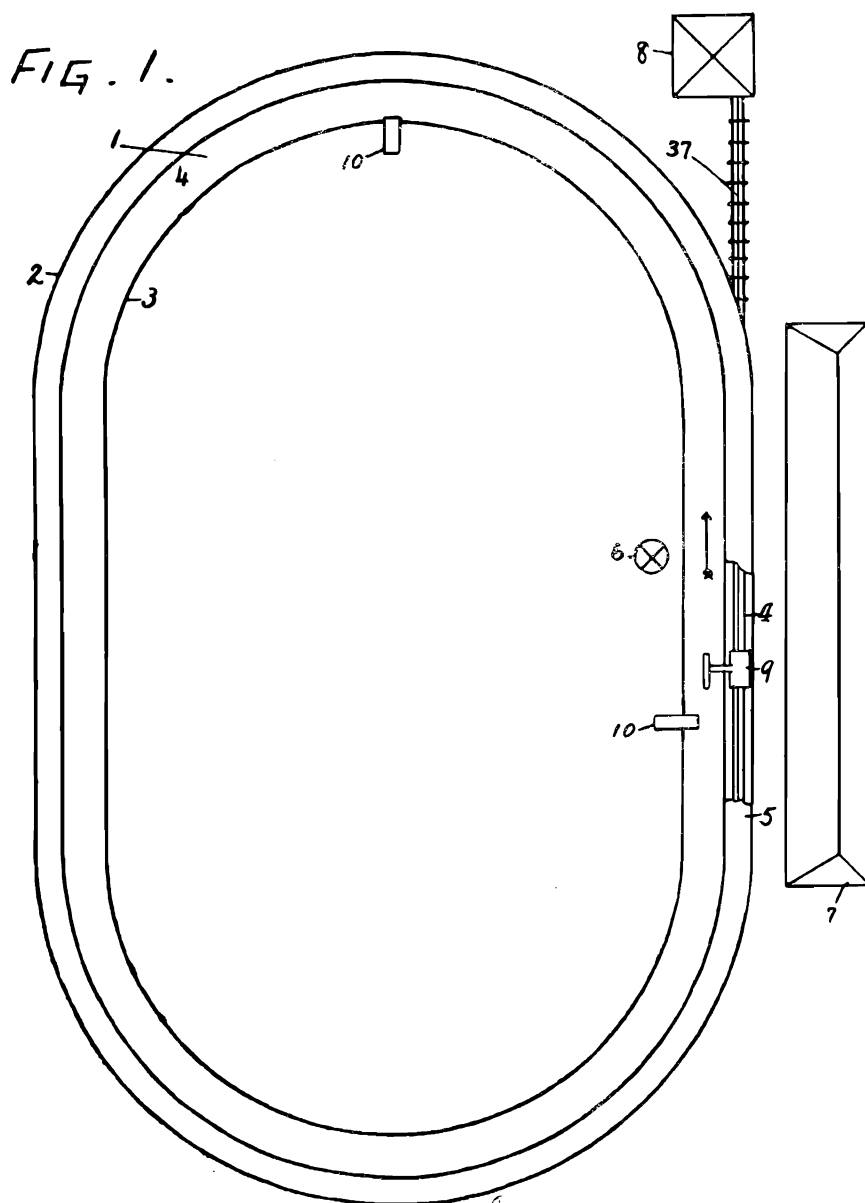
2. Urządzenie do wyścigów psich według zastrz. 1, znamienne tem, że w końcu ramy przedniej wózka elektrycznego osadzona jest przegubowo przecznica, w której spoczywa obrotowo oś przednia wózka.

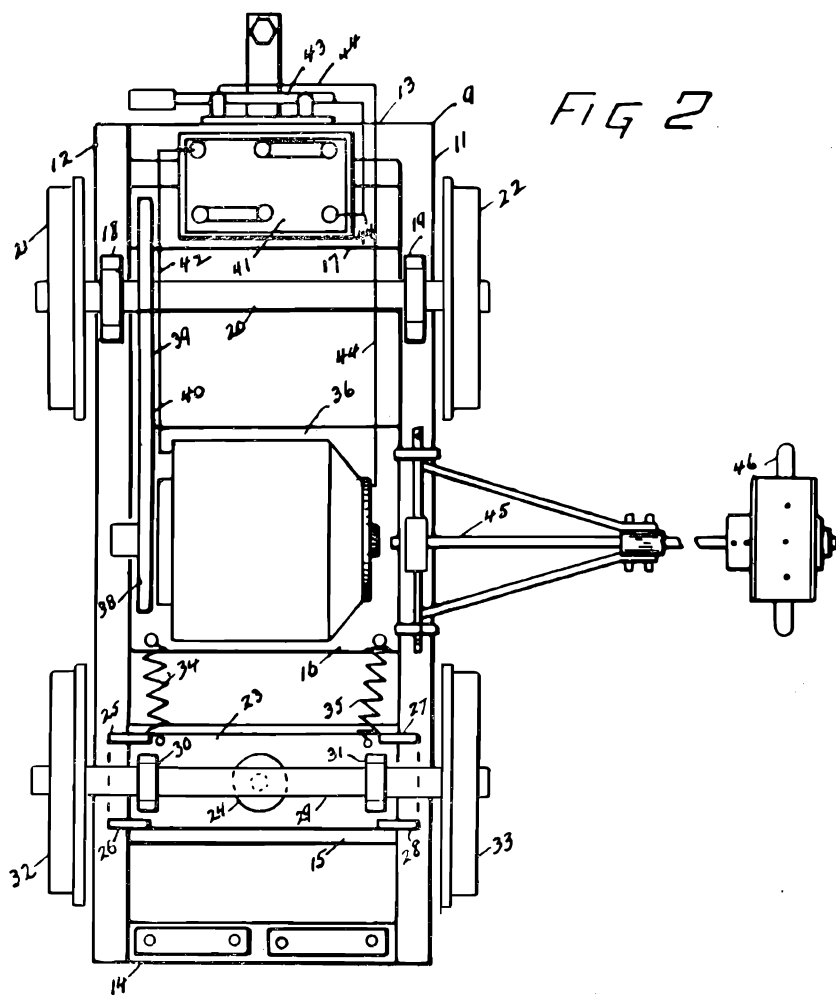
3. Urządzenie do wyścigów psich według zastrz. 2, znamienne tem, że do belki poprzecznej przymocowane są u góry prowadnice, utrzymujące ją w położeniu poziomem.

4. Urządzenie do wyścigów psich według zastrz. 2 lub 3, znamienne tem, że posiada sprężyny utrzymujące osadzoną obrotowo oś przednią normalnie w pewnem określonym położeniu względem nieruchomej osi tylnej.

5. Urządzenie do wyścigów psich według zastrz. 2 — 4, znamienne tem, że pole magnetyczne silnika, napędzającego wózek, wzbudza baterja akumulatorów oraz tem, że posiada ono środki do regulowania oraz zmiany kierunku prądu roboczego, pochodzącego ze źródła innego.

Hannah Mary Smith.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

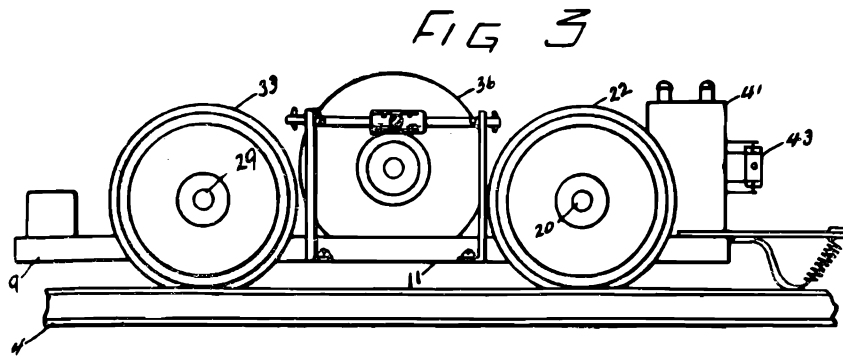

FIG 4.

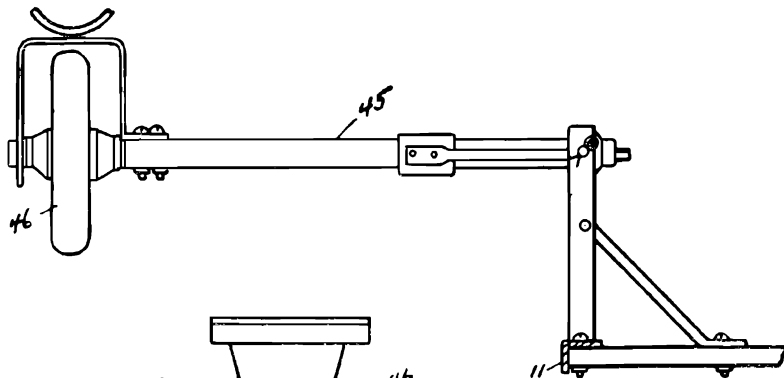

FIG 5

